

talets Takster for Børn af bemidlede og ubemidlede Sygekassemedlemmer. Lægetaksterne her i København er 4 Kr. for en Konsultation, 6 Kr. for et Dagbesøg og 12 Kr. for et Natbesøg. Det er altsaa gennemsnitlig lige saa meget for et Besøg, som en Sygekasselæge nu faar om Aaret for et Familiemedlem med en Flok Børn, og man vil derfor forstaa, at det foruden at prøve Sagen forsikringsteknisk ogsaa er tvingende nødvendigt at forhandle med Lægerne for at faa en skikkelig Overenskomst.

Hvad Ændringsforslag Nr. 4 angaar, kan Socialdemokratiet ikke gaa ind paa Regeringens Ønske om, at Indtægtsgrænsen skal være ens for alle. Lønarbejderen, der altid følges af Arbejdsløshedens Skygge, maa fortsat have den Særstilling, som Sygekasseinspektoratet gennem alle dets hidtidige Virkeaar har undt ham, formentlig ganske i Overensstemmelse med Arbejderkommissionen af 1885, nemlig denne, at enhver til Arbejderklassen hørende Person er at anse for ubemidlet og derfor kan være nydende Medlem af en anerkendt Sygekasse, naar vedkommende ikke har anden Indtægt end den, han, maaske i Forbindelse med Hustru og Børn, erhverver sig i en Arbejdsgivers Tjeneste. Denne gamle, hævdevundne Ret vil vi fortsat fastholde og søge at bevare for at værne Lønarbejderen mod at blive kastet ud af Kassen umiddelbart foran en maaske meget langvarig Arbejdsløshedsperiode, som ved tilstødende Sygdom i Hjemmet brutalt kan kaste hele Familien ind under Fattigvæsenet.

Ændringsforslag Nr. 8, der gaar ud paa, at det af Kommunalbestyrelsen valgte Medlem af § 9-Udvalget ikke maa være Medlem af Sygekassen, kan vi ikke tiltræde, idet vi mener, at § 9-Udvalget bør være sammensat af saa sagkyndige Medlemmer som muligt; det vil alle Parter, baade Staten, Kommunerne, Lægerne og Sygekasserne, være bedst tjente med, og det kommunale Selvstyre behøver ikke ogsaa paa dette lille Omraade at have en Barnepige. Jeg gad i øvrigt vide, hvordan Forslagsstillerne har tænkt sig, at man skulde bære sig ad paa Færøerne. Jeg er vidende om, at der er Sogne der, hvor der ikke er en eneste Familiefader, som ikke kan være nydende Medlem af en statsaner-

kendt Sygekasse. Maaske er det Regeringspartiets Agt, at man paa dette Omraade skal benytte sig af den Værneparagraf, § 35 i Sygekasseloven, som omhandler særlige Forhold paa Færøerne, men der staaar intet derom. I øvrigt falder mit Partis Synspunkt her ganske sammen med, hvad Sygekasseinspektøren som Praktiker hævder i sin Skrivelse af 12. Marts i Aar til den højtærede Sundhedsminister, som findes otrykt i Betænkningen, og som jeg tillader mig at henvise til.

Ændringsforslag Nr. 9 giver Lægen Fritagelse for det borgerlige Ombud, som det er at være Medlem af § 9-Udvalget. Det kan vi ikke tiltræde. Lad os fortsat bevare den gode gamle Ordning, vi hidtil har haft, at en Sygekasselæge skal tiltræde § 9-Udvalget som borgerligt Ombud, for derved gøres Lægen medansvarlig for, hvem der kastes ud af Kasserne, men ogsaa for, hvem der fortsat kan forblive. Ellers vil man fra uansvarlig Side drive Agitation med, at det er for faa Medlemmer, der jages ud af Kasserne; Brodden vil i nogen Grad være taget af denne Paastand, naar vi fortsat bevarer det nuværende System, at Lægerne er stemmeberettigede Medlemmer, og min mangeaarige Erfaring som Sygekassemand siger mig, at dette er det sundeste og for Lægerne selv ogsaa det mest formaalstjenlige.

Hvad angaar Ændringsforslag Nr. 11, er en Del af Teksten i dette lige saa uforstaaelig, som den er i Lovforslagets § 2, 2det Stykke. Der staaar nemlig, at i Landkommunerne o. s. v. „sammenkalder Formanden Udvalget mindst hvert tredje Aar efter Ansættelsen af Indkomst og Formue til Brug ved Skatteligningen“. Men da Sammenkaldelsen formentlig tænkes iværksat med den sidste Skatteansættelse som Grundlag, vil Udvalget efter Ordlyden aldrig kunne indkaldes, i det mindste ikke, saa længe vi har det nuværende Skatteligningssystem. Skal der være Mening i det, maa Ordene „efter Ansættelsen af Indkomst og Formue til Brug ved Skatteligningen“ udgaa; saa er Sætningen i det mindste ikke meningsforvirrende.

Hvad Ændringsforslag Nr. 12 angaar, kan vi ikke tiltræde, at der gives Sygekassernes egne Revisorer en administrativ Myndighed. Det har de aldrig hidtil haft.